

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 1ης Δεκεμβρίου 2005 *

Στην υπόθεση C-301/03,

με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως, δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, η οποία ασκήθηκε στις 2 Ιουλίου 2003,

Ιταλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τον I. M. Braguglia, επικουρούμενο από τους G. Aiello και A. Cingolo, avvocati dello Stato, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους E. de March και L. Flynn, επικουρούμενους από τον A. Dal Ferro, avvocato, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann, R. Schintgen, Γ. Αρέστη και J. Klučka, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs

γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 16ης Ιουνίου 2005,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2005,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την προσφυγή της, η Ιταλική Δημοκρατία ζητεί από το Δικαστήριο να ακυρώσει:

— την πράξη αριθ. CDRR-03-0013-00-IT της Επιτροπής, σχετικά με την ημερομηνία επιλεξιμότητας των νέων δαπανών κατά την τροποποίηση των εγγράφων προγραμματισμού (στο εξής: προσβαλλομένη πράξη),

- το υπηρεσιακό σημείωμα αριθ. 106387 της Επιτροπής, της 14ης Μαΐου 2003, που κοινοποιήθηκε στις ιταλικές αρχές και αφορά το περιφερειακό επιχειρησιακό πρόγραμμα Sardegna 2000-2006,
- το υπηρεσιακό σημείωμα αριθ. 107051 της Επιτροπής, της 28ης Μαΐου 2003, που κοινοποιήθηκε στις ιταλικές αρχές και αφορά το περιφερειακό επιχειρησιακό πρόγραμμα Sicilia 2000-2006,
- το υπηρεσιακό σημείωμα αριθ. 107135 της Επιτροπής, της 2ας Ιουνίου 2003, που κοινοποιήθηκε στις ιταλικές αρχές και αφορά το ενιαίο έγγραφο προγραμματισμού Lazio 2000-2006 (στο εξής: συνολικώς, τα προσβαλλόμενα σημειώματα), και
- όλες τις συναφείς, προγενέστερες και μεταγενέστερες, πράξεις.

Το νομικό πλαίσιο

- 2 Το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά ταμεία (ΕΕ L 161, σ. 1, στο εξής: κανονισμός), που φέρει τον τίτλο «Προπαρασκευή και έγκριση», προβλέπει στην παράγραφό του 6:

«Το κράτος μέλος, ή η διαχειριστική αρχή, καθορίζει το συμπλήρωμα προγραμματισμού που ορίζεται στο άρθρο 9, στοιχείο ιγ', κατόπιν συμφωνίας της επιτροπής παρακολούθησης, εάν το συμπλήρωμα προγραμματισμού καθορίζεται μετά την

απόφαση περί συμμετοχής των Ταμείων της Επιτροπής, ή ύστερα από διαβούλευση με τους ενδιαφερόμενους εταίρους, εάν αυτό καθορίζεται πριν από την απόφαση περί συμμετοχής των Ταμείων. Στην τελευταία περίπτωση, η επιτροπή παρακολούθησης επιβεβαιώνει το συμπλήρωμα προγραμματισμού ή ζητεί προσαρμογή σύμφωνα με το άρθρο 34, παράγραφος 3.

Το κράτος μέλος διαβιβάζει το συμπλήρωμα προγραμματισμού στην Επιτροπή υπό μορφή ενιαίου εγγράφου, προς ενημέρωσή της, το αργότερο εντός τριών μηνών από την έκδοση της απόφασης της Επιτροπής για την έγκριση επιχειρησιακού προγράμματος ή ενιαίου εγγράφου προγραμματισμού.»

- 3 Το άρθρο 30 του κανονισμού, που φέρει τον τίτλο «Επιλεξιμότητα», ορίζει στην παράγραφο του 2:

«Μια δαπάνη δεν μπορεί να θεωρηθεί επιλέξιμη για τη συμμετοχή των Ταμείων, εάν καταβληθεί πράγματι από τον τελικό δικαιούχο πριν από την ημερομηνία παραλαβής από την Επιτροπή της αίτησης για παρέμβαση. Η ημερομηνία αυτή αποτελεί την αφετηρία της επιλεξιμότητας των δαπανών.

Η καταληκτική ημερομηνία επιλεξιμότητας των δαπανών ορίζεται στην απόφαση συμμετοχής των Ταμείων. Αφορά τις πληρωμές που εκτελούνται από τους τελικούς δικαιούχους. Μπορεί να παρατείνεται από την Επιτροπή κατόπιν δεόντως αιτιολογημένης αίτησης του κράτους μέλους, σύμφωνα με τα άρθρα 14 και 15.»

- 4 Το άρθρο 34 του κανονισμού, που φέρει τον τίτλο «Διαχείριση από τη διαχειριστική αρχή», προβλέπει στην παράγραφο του 3:

«Η διαχειριστική αρχή, έπειτα από σχετικό αίτημα της επιτροπής παρακολούθησης ή με δική της πρωτοβουλία, εγκρίνει το συμπλήρωμα προγραμματισμού, χωρίς να τροποποιήσει το συνολικό ποσό της συμμετοχής των Ταμείων που χορηγείται στον

σχετικό άξονα προτεραιότητας ούτε τους ειδικούς στόχους του τελευταίου. Κατόπιν εγκρίσεως της επιτροπής παρακολούθησης, ενημερώνει εντός ενός μηνός την Επιτροπή για την εν λόγω αναπροσαρμογή.

Οι ενδεχόμενες τροποποιήσεις που αφορούν τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στην απόφαση συμμετοχής των Ταμείων, αποφασίζονται από την Επιτροπή, σε συμφωνία με το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, εντός προθεσμίας τεσσάρων μηνών από την έγκριση της επιτροπής παρακολούθησης.»

- 5 Σύμφωνα με το άρθρο 35 του κανονισμού, που φέρει τον τίτλο «Επιτροπές παρακολούθησης»:

«Κάθε κοινοτικό πλαίσιο στήριξης ή ενιαίο έγγραφο προγραμματισμού και κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα, παρακολουθείται από μια επιτροπή παρακολούθησης.

Οι επιτροπές παρακολούθησης συγκροτούνται από το κράτος μέλος, σε συμφωνία με τη διαχειριστική αρχή ύστερα από διαβουλεύσεις με τους εταίρους. Οι εταίροι προωθούν την ισόρροπη συμμετοχή γυναικών και ανδρών.

Οι επιτροπές παρακολούθησης συγκροτούνται εντός τριών μηνών το πολύ μετά την απόφαση σχετικά με τη συμμετοχή των Ταμείων. Οι επιτροπές παρακολούθησης υπάγονται στη δικαιοδοσία, περιλαμβανομένης και της δικαιοδοσίας των δικαστηρίων, του κράτους μέλους.

2. Εκπρόσωπος της Επιτροπής και, ενδεχομένως, εκπρόσωπος της ΕΤΕπ, συμμετέχει στις εργασίες της επιτροπής παρακολούθησης, με συμβουλευτική ιδιότητα.

Η επιτροπή παρακολούθησης θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό εντός του θεσμικού, νομοθετικού και χρηματοπιστωτικού πλαισίου του οικείου κράτους μέλους και σε συμφωνία με τη διαχειριστική αρχή.

Κανονικά, η επιτροπή παρακολούθησης προεδρεύεται από εκπρόσωπο του κράτους μέλους ή της διαχειριστικής αρχής.

3. Η επιτροπή παρακολούθησης βεβαιώνεται για την αποτελεσματικότητα και την ποιότητα της εκτέλεσης της παρέμβασης. Για το σκοπό αυτό:

- α) σύμφωνα με το άρθρο 15, επιβεβαιώνει ή προσαρμόζει το συμπλήρωμα προγραμματισμού, συμπεριλαμβανομένων των υλικών και δημοσιονομικών δεικτών που θα χρησιμοποιηθούν στην παρακολούθηση της παρέμβασης. Απαιτείται η έγκρισή της πριν από κάθε μεταγενέστερη προσαρμογή.

[...]»

Ιστορικό της διαφοράς και διαδικασία

- 6 Το 2002, η Επιτροπή, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, ξεκίνησε μια προσπάθεια για την απλούστευση των διαδικασιών όσον αφορά τις χρηματοδοτήσεις των διαρθρωτικών ταμείων. Συναφώς, παρουσίασε στους εκπροσώπους των κρατών μελών, στις 24 Ιουλίου 2002, επ' ευκαιρία της 67ης συνεδριάσεως της επιτροπής για την ανάπτυξη και την ανασυγκρότηση των περιφερειών (στο εξής: επιτροπή), που είχε συσταθεί με το άρθρο 47 του κανονισμού, και, στη συνέχεια, στις 7 Οκτωβρίου

2002, στη συνεδρίαση στην οποία συμμετείχαν οι υπουργοί των κρατών μελών και ο αρμόδιος για την περιφερειακή πολιτική επίτροπος σχέδιο εγγράφου με τίτλο «Σημείωμα σχετικά με την απλούστευση, διασαφήνιση, συντονισμό και ελαστικότητα κατά την άσκηση της διαρθρωτικής στρατηγικής κατά την περίοδο 2000-2006». Ένα από τα θέματα που θίγονταν στο εν λόγω έγγραφο ήταν και η τροποποίηση των υπό εκτέλεση προγραμμάτων.

- 7 Από τα πρακτικά της 67ης συνεδριάσεως της επιτροπής προκύπτει ότι, κατά την έναρξη αυτής, ο πρόεδρος, διευθυντής της Γενικής Διευθύνσεως «Περιφερειακή Πολιτική» της Επιτροπής, δήλωσε ότι τα ενημερωτικά σημειώματα που είχαν διαβιβαστεί στην επιτροπή από την Επιτροπή «σκοπούσαν στο να διασαφηνιστεί στα κράτη μέλη ο τρόπος κατά τον οποίον οι υπηρεσίες της Επιτροπής ερμηνεύουν και εφαρμόζουν τους κανόνες σχετικά με τον τρόπο λειτουργίας των διαρθρωτικών ταμείων. Τα έγγραφα αυτά είναι, ως εκ της φύσεώς τους, εσωτερικού χαρακτήρα και όχι πάντοτε στην τελική τους μορφή».
- 8 Από το εν λόγω πρακτικό προκύπτει επίσης ότι ο εκπρόσωπος της Επιτροπής, απαντώντας σε ερώτηση του εκπροσώπου της Ιταλικής Δημοκρατίας, δήλωσε ότι «στις περιπτώσεις τροποποίησης προγραμμάτων, η αρχική ημερομηνία επιλεξιμότητας των νέων ή (τροποποιημένων μέτρων) παραμένει αυτή του προγράμματος, τούτέστιν, στις περισσότερες περιπτώσεις, η ημερομηνία υποβολής ενός αποδεκτού προγράμματος».
- 9 Το ειδικότερο πρόβλημα της αναδρομικότητας των δαπανών σε περίπτωση τροποποίησης των προγραμμάτων τέθηκε και συζητήθηκε σε μεταγενέστερες συνεδριάσεις της επιτροπής, κατόπιν των οποίων η Επιτροπή πληροφόρησε τα κράτη μέλη ότι είχε ζητήσει γνωμοδότηση της νομικής υπηρεσίας της.
- 10 Στις 23 Απριλίου 2003, με την ευκαιρία της 75ης συνεδριάσεως της επιτροπής, η Επιτροπή παρουσίασε την προσβαλλόμενη πράξη.

- 11 Με την πράξη αυτή, υπενθυμίζεται κατ' αρχάς ότι, με εξαίρεση τις αποφάσεις σχετικά με κοινοποιηθείσες κρατικές ενισχύσεις, «οι αρχικές αποφάσεις που εγκρίνουν τα έγγραφα προγραμματισμού προσδιορίζουν την ημερομηνία ενάρξεως της επιλεξιμότητας των υπό τη μορφή παρεμβάσεως πράξεων, κατ' εφαρμογήν των διατάξεων των άρθρων 30 και 52 του κανονισμού [...]».
- 12 Στη συνέχεια, η εν λόγω πράξη ορίζει:

«[...]

Ενώπιον της ανάγκης διατηρήσεως ενός προγραμματισμού ο οποίος να μην εκτρέπεται του στόχου του για ανάπτυξη ή για αλλαγή προορισμού των επιλέξιμων περιφερειών για ικανοποίηση απλώς και μόνον της ανάγκης για χρηματοπιστωτική απορρόφηση ή για την καταστρατήγηση της αυτεπάγγελτης αποδεσμεύσεως πιστώσεων, και ενόψει των πρακτικών που εφαρμόζονται σήμερα από τα κράτη μέλη, προτείνεται η υιοθέτηση των ακόλουθων κανόνων:

1. Η επιλεξιμότητα νέας δαπάνης αναληφθείσας κατά την τροποποίηση επιχειρησιακού προγράμματος (στο εξής: ΕΠ) ή ενιαίου εγγράφου προγραμματισμού (στο εξής: ΕΕΠ) αρχίζει να υφίσταται από την ημερομηνία λήψεως από την Επιτροπή της αιτήσεως τροποποίησεως της παρέμβασης. Επομένως, η ημερομηνία επιλεξιμότητας πρέπει να αναφέρεται στην απόφαση εγκρίσεως της τροποποίησεως του ΕΕΠ ή του ΕΠ.

2. Όσον αφορά τις τροποποιήσεις των συμπληρωμάτων προγραμματισμού, πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ δύο καταστάσεων. Εάν προς τούτο απαιτείται τροποποίηση του ΕΕΠ ή του ΕΠ, τότε πρέπει να ισχύσει η ημερομηνία επιλεξιμότητας που μνημονεύεται στην απόφαση περί εγκρίσεως της τροποποιή-

σεως του ΕΕΠ ή του ΕΠ. Εάν, αντιθέτως, πρόκειται για αυτοτελή τροποποίηση του συμπληρώματος προγραμματισμού, η ημερομηνία ενάρξεως της επιλεξιμότητας θα προσδιοριστεί από την επιτροπή παρακολουθήσεως, πλην όμως, για λόγους εύρυθμης χρηματοπιστωτικής διαχειρίσεως, δεν πρέπει αυτή να προηγηθεί της ημερομηνίας εγκρίσεως από την ίδια επιτροπή της προτεινομένης τροποποιήσεως.

[...]

5. Όσον αφορά τις αποφάσεις περί τροποποιήσεως που έχουν ήδη ληφθεί χωρίς ρητή μνεία ημερομηνίας, ημερομηνία ενάρξεως της επιλεξιμότητας είναι η ημερομηνία που είχε αρχικώς μνημονευθεί στην απόφαση, όπως αυτή είχε πριν τροποποιηθεί.»

- 13 Η Ιταλική Κυβέρνηση αμφισβήτησε την προσβαλλόμενη πράξη με το απευθυνόμενο στην Επιτροπή έγγραφο της 29ης Απριλίου 2003.
- 14 Στη συνέχεια, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας έγγραφης διαβουλεύσεως για την τροποποίηση των συμπληρωμάτων προγραμματισμού, που είχε κινηθεί από τις επιτροπές παρακολούθησης των Περιφερειών της Σαρδηνίας, της Σικελίας και του Λατίου, η Επιτροπή απέστειλε στις Περιφέρειες αυτές τα προσβαλλόμενα υπηρεσιακά σημειώματα, στα οποία, εκτός διαφόρων σχολίων και παρατηρήσεων σχετικά με τις ανακοινωθείσες τροποποιήσεις, αναφερόταν στην προσβαλλόμενη πράξη και επιβεβαίωνε το περιεχόμενό της.

Επί του παραδεκτού της προσφυγής

- 15 Η Επιτροπή αμφισβητεί το παραδεκτό της προσφυγής. Κατά την άποψή της, η προσβαλλόμενη πράξη και τα σημειώματα δεν αποτελούν πράξεις που μπορούν να προσβληθούν κατά την έννοια του άρθρου 230 ΕΚ. Πράγματι, όπως προκύπτει από

πάγια νομολογία, μια πράξη δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως παρά μόνο εφόσον προορίζεται αντικειμενικώς να παραγάγει έννομα αποτελέσματα έναντι τρίτων και, επομένως, μπορεί να θίγει κατά τρόπο άμεσο τα συμφέροντά τους, τροποποιώντας κατά τρόπο κατάφωρο την έννομη κατάσταση τους.

- 16 Όμως, σύμφωνα με την Επιτροπή, οι προϋποθέσεις αυτές δεν πληρούνται στην περίπτωση της προσβαλλομένης πράξεως και των σημειωμάτων. Όντως, η Επιτροπή περιορίστηκε στο να γνωστοποιήσει στα κράτη μέλη την ερμηνεία που αυτή προτίθετο να υιοθετήσει κατά την εφαρμογή του άρθρου 30 του κανονισμού. Τα συμφέροντα τρίτων δεν θα μπορούσαν κατά συγκεκριμένο τρόπο να θιγούν παρά μόνο από τα μέτρα που πράγματι θα ληφθούν κατ' εφαρμογήν της γνωστοποιηθείσας πρακτικής που η Επιτροπή προτίθετο να ακολουθήσει.
- 17 Η Ιταλική Κυβέρνηση φρονεί ότι η προσφυγή είναι παραδεκτή.
- 18 Υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη πράξη, έστω και αν δεν περιέχει παρά μόνο πρόταση θεσπίσεως διαδικαστικών κανόνων γενικής φύσεως, είναι δυνατό, όπως καταδεικνύεται από τα προσβαλλόμενα σημειώματα, να παραγάγει άμεσα και βλαπτικά αποτελέσματα για τα κράτη μέλη τα οποία θα αναγκαστούν να θεσπίσουν αμέσως διαφορετικές ρυθμίσεις σχετικά με τροποποιήσεις των συμπληρωμάτων προγραμματισμού, ληφθέντος υπόψη ότι αυτά τα κράτη δεν θα μπορούσαν να διακινδυνεύσουν τη μη επιλεξιμότητα των δαπανών για κοινοτική συγχρηματοδότηση, δεδομένου ότι πρόκειται για πράξεις που έχουν ήδη συντελεστεί.
- 19 Συναφώς, πρέπει να υπομνηστεί ότι, προσφυγή ακυρώσεως είναι δυνατή κατά πάσης θεσπισθείσας από τα κοινοτικά όργανα διατάξεως, ασχέτως της φύσεως ή του τύπου της, η οποία σκοπεί στην παραγωγή εννόμων αποτελεσμάτων (βλ., μεταξύ άλλων, την απόφαση της 6ης Απριλίου 2000, C-443/97, Ισπανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-2415, σκέψη 27, καθώς και την παρατιθέμενη σ' αυτήν νομολογία).

- 20 Επομένως, πρέπει να εξεταστεί το ζήτημα εάν η προσβαλλόμενη πράξη και τα σημειώματα αποτελούν τέτοιες διατάξεις.
- 21 Προκειμένου περί της προσβαλλομένης πράξεως, πρέπει να σημειωθεί ότι σ' αυτήν χρησιμοποιούνται οι όροι «προτείνεται υιοθέτηση των ακόλουθων κανόνων».
- 22 Η αναφορά στην έννοια της προτάσεως αποτελεί, ακριβώς, σαφή ένδειξη ότι το περιεχόμενο της εν λόγω πράξεως δεν προορίζεται να παραγάγει έννομα αποτελέσματα.
- 23 Εξάλλου, της κοινοποιήσεως στα κράτη μέλη της προσβαλλομένης πράξεως προηγήθηκε η ρητή προειδοποίηση της Επιτροπής κατά την 67η συνεδρίαση της επιτροπής σχετικά με το ότι τα έγγραφα αυτής της φύσεως είναι εσωτερικής χρήσεως, ότι το συγκεκριμένο έγγραφο δεν έχει ασφαλώς λάβει την οριστική του μορφή και ότι απλώς εκφράζει τη γνώμη των υπηρεσιών της Επιτροπής.
- 24 Ως εκ τούτου, ενόψει του γράμματος της προσβαλλομένης πράξεως καθώς και του πλαισίου εντός του οποίου αυτή παρουσιάστηκε, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η εν λόγω πράξη δεν προορίζεται να παραγάγει έννομα αποτελέσματα.
- 25 Η ίδια διαπίστωση επιβάλλεται και όσον αφορά τα προσβαλλόμενα υπηρεσιακά σημειώματα.

- 26 Πράγματι, αφενός, τα εν λόγω σημειώματα απλώς αναφέρονται στην προσβαλλόμενη πράξη, η οποία, αυτή καθαυτήν, δεν προορίζεται να παραγάγει έννομα αποτελέσματα.
- 27 Αφετέρου, από τη δικογραφία προκύπτει ότι τα εν λόγω σημειώματα απεστάλησαν από την Επιτροπή στο πλαίσιο της διαδικασίας έγγραφης διαβουλεύσεως για την τροποποίηση των συμπληρωμάτων προγραμματισμού, διαδικασία που είχε κινηθεί από τις επιτροπές παρακολουθήσεως των Περιφερειών της Σαρδηνίας, της Σικελίας και του Λατίου.
- 28 Πάντως, όπως επισημαίνει και ο γενικός εισαγγελέας στην παράγραφο 59 των προτάσεών του, από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 15, παράγραφος 6, 34, παράγραφος 3, και 35 του κανονισμού προκύπτει ότι, στο πλαίσιο μιας τέτοιας διαδικασίας, ο ρόλος της Επιτροπής είναι απλώς συμβουλευτικός και ότι δεν είναι εξουσιοδοτημένη να εκδίδει νομικώς δεσμευτικές πράξεις, εκτός εάν οι τυχόν τροποποιήσεις αφορούν στοιχεία που περιλαμβάνονται στην απόφαση περί συμμετοχής των διαρθρωτικών ταμείων, κατά την έννοια του άρθρου 34, παράγραφος 3, του κανονισμού. Πάντως, δεν έχει προβληθεί ο ισχυρισμός ότι μπορεί κάτι τέτοιο να συμβαίνει εν προκειμένω.
- 29 Η διαπίστωση ότι η προσβαλλόμενη πράξη και τα σημειώματα δεν προορίζονται για την παραγωγή εννόμων αποτελεσμάτων δεν τίθεται υπό αμφισβήτηση από το επιχείρημα της Ιταλικής Κυβερνήσεως, ότι τα κράτη μέλη οφείλουν, διότι άλλως αντιμετωπίζουν το ενδεχόμενο της μη επιλεξιμότητας ορισμένων δαπανών για κοινοτική συγχρηματοδότηση, να θεσπίζουν αμέσως διαφορετικές ρυθμίσεις όσον αφορά την τροποποίηση των συμπληρωμάτων προγραμματισμού.
- 30 Πράγματι, καίτοι ενδεχόμενη συνέπεια της εν λόγω πράξεως και των σημειωμάτων είναι να πληροφορηθούν τα κράτη μέλη ότι διατρέχουν τον κίνδυνο να τους προβληθεί άρνηση κοινοτικής χρηματοδοτήσεως όσον αφορά ορισμένες δαπάνες που έχουν γίνει κατ' εφαρμογήν άλλης ερμηνείας αυτής της ίδιας κανονιστικής διατάξεως, τούτο αποτελεί, παρ' όλα αυτά, απλή πρακτική και όχι έννομη συνέπεια της εν λόγω προσβαλλομένης πράξεως και των σημειωμάτων (βλ., υπό την έννοια αυτή, την απόφαση της 11ης Νοεμβρίου 1981, 60/81, IBM κατά Επιτροπής, Συλλογή 1981, σ. 2639, σκέψη 19).

- 31 Ούτε, εξάλλου, μπορεί να γίνει δεκτό το επιχείρημα της Ιταλικής Κυβερνήσεως ότι η προσβαλλόμενη πράξη και τα σημειώματα σκοπούν στην παραγωγή εννόμων αποτελεσμάτων για τον λόγο ότι η Επιτροπή υποστηρίζει με αυτά εσφαλμένη ερμηνεία όσον αφορά τις απορρέουσες από το άρθρο 30 του κανονισμού υποχρεώσεις.
- 32 Πράγματι, έστω και αν υποτεθεί ότι αυτή η πράξη και τα σημειώματα περιλαμβάνουν εσφαλμένη ερμηνεία της εν λόγω διατάξεως, το γεγονός αυτό δεν μπορεί, αυτό καθ' εαυτό, να διακυβεύσει τη διαπίστωση, που στηρίζεται στο γράμμα και το πλαίσιο της εν λόγω πράξεως και των σημειωμάτων, ότι τα έγγραφα αυτά δεν προορίζονται να παραγάγουν έννομα αποτελέσματα.
- 33 Εξ αυτού έπεται ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 34 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή έχει ζητήσει την καταδίκη της Ιταλικής Δημοκρατίας και η τελευταία ηττήθηκε, πρέπει αυτή να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.**
- 2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.**

(υπογραφές)